

Ενδεχόμενες γεωπολιτικές ανακατατάξεις

Βασίλης Μούσογλου
Πληρεξούσιος Υπουργός Α΄ ε.τ.

Η παρουσία του Υπουργού Άμυνας της Ρωσίας Sergey Shoigu μαζί και με την Κινεζική αντιπροσωπεία στην 70^η επέτειο από την υπογραφή της εκεχειρίας με την οποία τερματίστηκε ο πόλεμος της Κορέας στις 27 Ιουλίου 1953 ασφαλώς και δεν σηματοδοτεί στο στάδιο αυτό τη δημιουργία ενός αντιδυτικού μπλοκ από τις τρεις αυτές απολυταρχικές χώρες που έχουν κοινά σύνορα. Τουλάχιστον η Κίνα, θεωρεί ότι την περίοδο αυτή δεν τη συμφέρει η πλήρης οικονομική αποκοπή από τη Δύση.

Η συνάντηση έγινε μετά τη μεγάλη στρατιωτική παρέλαση στην Πιονγκγιάνγκ, την οποία ο Βορειοκορεάτης ηγέτης παρακολούθησε μαζί με υψηλόβαθμους αξιωματούχους από την Κίνα και τον Υπουργό Άμυνας της Ρωσίας. Στη διάρκεια της παρέλασης επιδείχθηκαν νέοι διηπειρωτικοί βαλλιστικοί πύραυλοι που έχουν τη δυνατότητα να φέρουν πυρηνικές κεφαλές, καθώς και τηλεκατευθυνόμενα μη επανδρωμένα αεροσκάφη.

Οι δηλώσεις υπήρξαν μετριοπαθείς. Ο Sergey Shoigu είπε ότι Ρωσία και Βόρεια Κορέα συνδέονται με κοινό σύνορο, ότι η Βόρεια Κορέα είναι σημαντικός εταίρος της Ρωσίας και ότι η τελευταία θέλει να ενισχύσει τη συνεργασία στον τομέα της Άμυνας. Ήδη φαίνεται ότι χρησιμοποιεί όπλα της Βορείου Κορέας. Καθόσον αφορά την Κίνα, ο Κιμ Γιονγκ Ουν είπε ότι δεσμεύεται να αναπτύξει τη συνεργασία με την μεγάλη του γείτονα σε ιστορικά υψηλό επίπεδο. Από πλευράς Κίνας δηλώθηκε ότι στις συνομιλίες επιβεβαιώθηκε η πρόθεση των κυβερνήσεων των δύο χωρών να αντιμετωπίσουν την περίπλοκη διεθνή κατάσταση με δικές τους πρωτοβουλίες και να αναπτύξουν σταδιακά τη φιλία και τη συντροφική συνεργασία τους σε ιστορικά υψηλό επίπεδο.

Ωστόσο, από γεωπολιτικής άποψης το μήνυμα προς τη διεθνή κοινότητα ήταν σαφές: Η δυναμική του αντιδυτικού μπλοκ είναι παρούσα, η παντοκρατορία της Δύσης σταματά εδώ και η ιστορία δεν τελείωσε αλλά συνεχίζεται. Φιλικές προς το μπλοκ αυτό εμφανίζονται ότι θα είναι η Τουρκία και το Ιράν, σε διαφορετικό η κάθε μια βαθμό.

Επαμφοτερίζουσες θέσεις λαμβάνουν επίσης η Σαουδική Αραβία, το Πακιστάν, η Ινδία, η Βραζιλία και η Νότια Αφρική.

Το ενδεχόμενο ενός ψυχρού πολέμου καθίσταται φανερό, και τη φορά αυτή ο αδύναμος πόλος θα είναι μάλλον ο Δυτικός συνασπισμός.

Πώς όμως οδηγηθήκαμε από το μονοπολικό σύστημα του 1990, 33 χρόνια μετά, στη σημερινή κατάσταση, όπου η πλειονότητα των κρατών μελών του ΟΗΕ έχουν αυταρχικά καθεστώτα, διεξάγεται θερμός

πόλεμος στην Ευρώπη, και μια νέα οικονομική κρίση είναι προ των πυλών όπως φαίνεται και από τις αυξήσεις των τιμών των προϊόντων, ένα φαινόμενο που δεν είναι ακριβώς πληθωρισμός αλλά εν μέρει επίπτωση του πολέμου και εν μέρει ασυδοσίας των επιχειρήσεων;

Τα στρατηγικά λάθη της Δύσης κατά τη διάρκεια των 33 αυτών ετών είναι πολυάριθμα. Η παγκοσμιοποίηση, η αδυναμία της Δύσης να εμποδίσει τη Βόρεια Κορέα να καταστεί πυρηνική δύναμη, η ενεργειακή πολιτική της Ευρώπης και τέλος η ανεξέλεγκτη μετανάστευση υπήρξαν παράγοντες που οδήγησαν στην απίσχναση της γηραιάς ηπείρου.

Πέραν τούτων, οι ένοπλες επεμβάσεις των Δυτικών στη Σερβία, Ιράκ, Λιβύη και Συρία με αρνητικά αποτελέσματα, κορυφώθηκαν με τη συμπεριφορά της στην Ουκρανία. Η Δύση ανέκαθεν θεωρεί τη Ρωσία εχθρική και όταν είχε την ευκαιρία δεν επιδίωξε να έχει ειλικρινείς και φιλικές σχέσεις με τη Μόσχα.

Τον Νοέμβριο 2013 άρχισαν εκτεταμένες διαδηλώσεις στο Κίεβο εναντίον του νόμιμου Πρόεδρου Γιανουκovich. Με την υποκίνηση της Δύσης, τουλάχιστον μέσω δηλώσεων συμπαράστασης προς τους διαδηλωτές και λοιπών δημοσίων εκφάνσεων, που καταδείκνυαν σαφή Δυτική ανάμιξη, η πολιτική ανυπακοή εξελίχθηκε σε ανταρσία, με αίτημα πλέον των οργανωμένων και ένοπλων διαδηλωτών μεταξύ των οποίων και ακραίων εθνικιστών, να είναι η αποπομπή του εκλεγμένου Προέδρου. Οι διαδηλωτές κατέλαβαν δημόσια κτήρια και συνέβαλαν ώστε να υπάρξει μεγάλος αριθμός νεκρών τόσο αστυνομικών όσο και διαδηλωτών δημιουργώντας ένα κλίμα τρομοκρατίας που ανάγκασε τον Πρόεδρο Γιανουκovich να φύγει από το Κίεβο. Οι στασιαστές κατέλαβαν τη Βουλή, η οποία υπό τις συνθήκες αυτές, κήρυξε τον Πρόεδρο έκπτωτο κατά τρόπο που θεωρείται ότι δεν θα μπορούσε να συνάδει με το νομοθετικό πλαίσιο της χώρας και όρισε αυθαίρετα νέο Πρόεδρο και κυβέρνηση, σύμφωνα με τις υποδείξεις των Δυτικών, προκηρύσσοντας επίσης αυθαίρετα προεδρικές εκλογές την 25.5.14. Οι Δυτικοί, επιβεβαιώνοντας την ανάμιξη τους στην υπόθεση, έκαναν δεκτή την πραξικοπηματική αυτή αλλαγή, υποδεχόμενοι ως νόμιμους τον νέο Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Εξωτερικών της Ουκρανίας στις Βρυξέλλες και την Ουάσιγκτον.

Η αντίδραση της Ρωσίας στην κατάσταση αυτή βρίσκεται στη βάση του πολέμου στην Ουκρανία, ο οποίος ουσιαστικά θέτει αντιμέτωπα τα δυο γεωπολιτικά μπλοκ που ίσως έχουν ήδη έχουν αρχίσει να σχηματίζονται.